

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים קיא.

מסורת הש"ס

(א) ע' לקמן ק"ח. ספרי שלח
ק"ו. (ב) ע' מנחות פח.
(ג) ירוש' מגילה פ"א פ"א.
(ד) [לקמן ק"ח]. קידושין לו:
ספרי שלח ק"ו. (ה) יומא פ:
[פסיל מב: נב: מנחות עח:]
ירוש' יומא פ"ה ה"ר. (ו) פסיל
פס. (ז) לעיל ו. (ח) [ד"ה אודי]

שינויי נוסחאות

[illegible]

קרבנו נפכים במדבר קמיעלני. ומרדכיאו אית להוסי' שיעור למי' :
 וזו מלי טפי לא קדשיהו כלי. ותנא קמא דמחייב לא בני נפכים
 קדשו כלי לחייב עליהן צחוק דקסבר קרבו נפכים כהאלי מועד
 שנמדבר כל ארבעים שנה הילך ביה הארץ האמורה בפרשת
 נפכים בשלל לך ללמדנו כה ששנבע
 של כינוש הארץ ושנבע של חילוק
 הארץ כשהיו בגלגל והותירו הנחות
 דתנן בפרק תבואה (קמין דף ק"ג):
 האלה צמח קטנה של כל יחד טעויה
 נפכים דמשום צמח יצור לא אינטרין
 לממזר צמח הארץ דהא יתא מדבר
 נחמייבו ביה וכיון דנמתי יחד טעוין
 נפכים והתם ליה שרת ליה דלאמור
 בפרק תבואה (קמין דף ק"ג) כחון
 נמי מחייב עלייהו בשעת איסור
 הנחות הארץ קידוש כלי הואיל ובשעת
 היתר הנחות קריבין בלא קדושה ללי
 דלאמזן לעיל (קמין דף ק"ג) כמעלן על בני
 סלע משום דהוא הקרבה צמחתי יחד
 בשעת היתר הנחות מחייב עליה
 בשעת איסור דהא כפטי אס עלה
 לא יד דלאמזן לעיל (דף ק"ג) מינ
 ליוזא אס עלה לא יד שהי יוזא כשר
 צמחה. ור' אלעזר סבר לא קרבו
 נפכים במדבר וביצתה האמור
 נפכים לאחר ירושה ופסוק לאחר
 שקבעו משכן בשילה (ד) הוא דנחמייבו
 לפיכך הוצרכו ביצת הארץ לבנות (ד)
 משום שכל ארבעים שנה שנמדבר
 לא קרבו (ד) כנמשל אס הנחות לחייבו (ד)
 בשילה וביט עולמא וכל בשנות (ד)
 הכינוש והחילוק צמחות הקטנות
 הילך לא קרבו נפכים צמח קטנה
 שהיא (ד) שלא ככלי שרת ולי אסקיעוה
 בשאל מוקדשין כחון לא מחייב
 עליהו והכי נמי אמרין לקמן דמאן
 דבני קדושה כלי נפכים סבר לא
 קרבו נפכים במדבר: רבינא אמר
 בלמדני נוסח פסוק ור'. ודכיר ער
 נפכים במדבר וביצת הארץ האמור
 נפכים לנחה קטנה אחא וקרבו
 צמח בלא קידוש כלי ומיחו נוסחין
 לאו אשכחן נוסחין המים לא אשכחן
 דהא חובת יצור כלי ולא קרבו אלא
 צמח יצור ככלי שרת ובהא פלגי
 תנא קמא סבר למדין נוסח תמים
 מנוסח הארץ לחייב צחוק ואפי' לא
 קידוש ככלי ורבי אלעזר סבר לא
 למדין ונוסח הין הוא דנחמייבו
 כחון בלא כלי אכל נוסח תמים
 קדשו אין לא קדשו לא: מה' בנייניו.
 ומא' פלגי: בירודי מלאי. מה

שָׁפָּךְ עַל שֵׁפֶת הַכֵּלִי. וּתְרוֹמָיו קְדוֹשֹׁת כְּלֵי צִדּוֹ מִיֹּד רִנָּן סִבְרֵי צִירִי
וּמִלִּנְחָלָה דְּמִנְחָא הֵיא בְּזַמְנוֹת (דף פה): **רַבָּה בְּרִיה דְּרַבָּא אָמַר**.
קָמָא קִרְבו לְרַבִּי אֲלֵעֻזֵר בְּרִ"שׁ אֵל קִרְבו דְּפִרְשִׁית: וּבִסְנוּפִיָּה דְּרַבִּי
אֲשַׁחֲנָן יִיחָד בְּלֹא קִדּוּשׁ וְיִתְ"ק כִּרְבִּנָן סָ"ל דְּלִמְדֵי שֵׁי נִסְכֵּי
כְּמִיז בְּשֹׁלָה קָ"ל **לַהֲטִיעִינָה נִסְכִּים בְּזַמְנָה דְּגֻלָּה**. בֵּא הַכְּמוֹל לְמַלְכָּךְ
וְלֹא בְּזַמְנָה יִחִיד: אִלּוּ אֵינוֹ אֵלָּא בְּזַמְנָה קִטְנָה. דְּלִינֵי בְּזַמְנָה דְּגֻלָּה בִּי
נִחְסְרֵי בְּזַמְנָה מִתְהוֹקֵס הַמֶּשֶׁן וּבְזַמְנָמוֹ לֵאחֲרֵי הַתּוֹרֵי שְׁנַיִם נִסְכֵּי וְיִשְׁכַּח
אֲשֶׁר אֵינוֹ נוֹסֵף לַכֵּס כּו': וְרַבִּי עֻקִּיבָא אָמַר לַהֲטִיעִינָה נִסְכִּים
וְלֹא בְּזַמְנָה דְּגֻלָּה. וְאֲשַׁמְעִינָהּ קִדּוּשׁ לֵאחֲרֵי נִסְכֵּי בְּזַמְנָה: כָּל
רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵל מִשְׁמַע הֵיא מוֹשְׁבָתָה לֵאחֲרֵי יְרוּשָׁה רְשִׁיצָה: כָּנָה ר' נ
מַעֲבִינָן בְּחֻטָּאת הֵילֵךְ עֲנוּדָה הֵיא לְהַחֲמִיב עֲלֶיהָ בְּחוֹךְ כֶּשֶׁלֶר וּרְחֵק
מִקְוִיָּה (שם) יִכּוֹל יַעֲבֹדוּ מִלְּמוֹד לִמְדוֹר וְלִמְדָה כֵּל הַדֵּם: וְנִתְקַן הַכְּמוֹל
כִּפְרָה אֵילָּא כֵּדֵם: אָמַר אִיפֹא. דְּלִרְבִּי נַחֲמִי מַעֲבִינָן יִמָּחֵל עֲלֵיהָ וְנִי
דְּעִירֹב שִׁירָה: וְהַטָּעוֹת דְּפִנְיִימוֹ. כֵּל מִמְּטוּחִין מַעֲבִינָה: וְיִי תִּנְיֵא
רַבִּי נַחֲמִיָּה בְּזֹה דְּהַמְקִירִין בְּחוֹךְ פֶּטוּר: אִי פִּי. אֲמַחֵא אֲהֵדֵר לִיה
אֲמַרְתָּ לִי חֲמִינִי: הִ"ג אֵלָּא לְדִרְבִּי דְּרַבִּי עֻקִּיבָא קִי"ל. לְדִרְבִּי שִׁירָה
בְּרִיתָנָה מֵלֵךְ בְּחוֹךְ. נִבְלָה עַל שֹׁאֵץ מְלִיקָה אֵלָּא בְּפִינִים לְפִיכָךְ פֶּטוּר
הַשּׁוֹעֵץ אֵלֶּי הַמְּלִיקָה: **בְּהוֹטֵט אֵם הַשּׁוֹעֵץ פְּנִינִים**. פֶּטוּל וְכוּז אֵינוֹ
בְּחוֹךְ נִפְסָלִי וְיִיחָדוֹ וְכֵ"ג הַשּׁוֹטֵט בְּחוֹךְ פֶּטוּל הֵיא וְיִיחָד עַל הַשּׁוֹעֵץ

בַּקָּרְבָּו נִסְכִּים בַּמִּדְבָּר קָא מִיִּצְאֵי. מ' בְּקוּטָעִים וּתְרוּיָוִי אִיז
לֵבֹו יֵשׁ שִׁיעוֹר לְמִישׁ וְזִי אֲפֻסָּה לִמּוֹר כֵּן דִּרְיָא
עַל כִּדְחִין סַבְרָא אִין שִׁיעוֹר אַלָּא תְרוּיָוִי סַבְרָא אִין שִׁיעוֹר וְשֵׁלֶשׁ לִיגִין
לְתַנָּה קַמָּה לֹא דוּקָא **בְּבֹה** נִדְרָא וּבִבְהָ קִטְנָה. י' מְפָרְשֵׁי
דְבִמָּה דְגִדּוּלָה קָרִי שְׁמָה אִיסוֹר הַבְּמוֹת
וְכִמָּה קִטְנָה שְׁמָה הִיָּתָּה וּפִירוּשׁ
הַקּוּטָעִים עֵינִק דִּתְרוּיָוִי **בְּ** הִיָּתָּה
הַבְּמוֹת אַלָּא דְבִמָּה דְגִדּוּלָה הִיָּתָּה אִיז
צִיבֹור וְכִמָּה קִטְנָה הִיָּתָּה אִיז בְּמָה יִיחַד
וְאֶשְׁרָא דְרִבִּי יִשְׁמַעֲלָא אֲמַר לְהַטְעִינָה
נִסְכִּים לְבִמָּה דְגִדּוּלָה וְדִירִשׁ מִשׁוּבָת
לְחֵאד יִרְשֵׁנָה וְיִשְׁכֵּנָה דְּפִירִשׁ בְּקוּטָעִים
וּבְדִמְנָא בְּסַפְרִי וּבְפִקֵּק קַמָּה דְקִדּוּשִׁין
(דָּף ה.) וְזִי לְחֵאדֵּי הַבְּמוֹת שְׁבָלָא **בְּ**
לְשִׁילָה וְיִמִּי' **בְּ** אִף כְּסוּתָמוֹר אֲחֵרִי כֵּן
נִינֹו וְגַעְזִין מוֹרֵה רִבִּי יִשְׁמַעֲלָא
דְבִמָּה צִיבֹור טַעוּנָה נִסְכִּים:

הוא אומר בכמה גזירה
ונה כשהוא אומר 'אל
אשר אני נותן לכם
ולכם הכתוב מדבר
ע"ה אומר כי תבאו
קטנה הכתוב מדבר
או אינו אלא לבמה
אל ארץ מושבותיכם
בככל מושבות הכתוב
לדברי רבי 'שמעאל
בר לודברי ר"ע קרבו
מיה אומר שירי הדם
ר"י יוחנן [תנא] רבי
שיריים מעכבין
שירי הדם שהקריבין
ע"ה והלא שירי הדם
איברין ופדרין ויכיוו
יבין בחזן חייב אשר
איברין ופדרים שהו

וְכִי תֵנָּה הָיָה בְּשִׁירֵי הַחֲצוֹנִים.
וְתֵּהְיֶה שֶׁשֶּׁבִּי לֹא לִצְרִים וְיִכְחוּ
אֲשֶׁר לְדֹאֵוּ נֹפִיֵה לֹא חִיִּים זֵהָל
טַעמָה אֲזֻרְמִיָּה דַּמְנָה הִכִּי כַּפְרִישִׁים
כֶּפֶק הַתַּעֲרֻבֹת (עֵל דָּף ע"ז: 10):

מדות של לה תקדשו ורבי אלעזר סבר לא תקדשו ומוך כלי בעינין
א קמא לא בעי קדושת כלי ובקרבן נסכים במדבר קמיפילגי למא
מנאי. ר"א ב"רש" (כרבי) דלמא אין נסכים במה קטנה הילכך
במה יחיד אשכחלי כלל כל שרת: כי פסא. נפרסה נסכים
שלא קרבו נסכים במדבר ומשכא לארך מחשבוין וכן ובבמה יצבור
דבר נמי קרבי ומיהו עד השתא במה קטנה לא הוה דכל מ' שנה
וקו ובה הכתוב להטעים נסכים לקדש' במה יחיד: (א) בשכא אומר (ב)
ה קטנה. דלגולה לא אינערך דהא נסכים במדבר נמי קרבו: או אינו
בזכות. דהיינו במה יחיד דלוי במה יצבור: לא אינו אלא במה נסכים: או
יחיד. במהני דבברי האומר בזהו מקומן (וליל דף ג.) שירי הדם
קמא דמי: שירי מזה סן. שאין מעבדין את הכפרה כדלמך בזהו
אין שירי מזה: הקטר אינדיס ויפדריס אין מעבדין את הכפרה (ב) ידאין
(ג) כחולתה לא עבדה כי כסאר מחטות: מחלוקס. (ד) בזהו מקומן
פסא. דלדוד ליה רבי נחמה דשירי מזהו כן בשירי החילוני ומודה
ער אינדיס יוכיה יומא ליה כי אמרי (ה) כפנימיס ולא בחילוניס ואת
מן מעבדין לידך נמי דלמרת שירי מזהו כן הקטר אינדיס יוכיה:
על העלאתו ועל מליקתו נמי פטור דלמך דרש פירקין (ו) דעין
כפניס לפיכך פטור על העלאתו בזהו. ואם תמך והכל על העלין
ו להם תחנא שירי על ענין שאר פסולי מחלוקס כפניס בעינין:

עין משפט
גר מצוה

ג אב מ"י פרק יע מהלכות
מעה"ק הלכה ג ד:
ג דה מ"י שם פ"ח הל'
יח:

תורה אור השלם

ו. דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל ארץ
מדינותיכם אשר אני נתן
לכם:
במדבר טו, כ

הגהות הב"ח

(6) גב' כדורי האומר שירי
הדם מעט: (3) רש"י ד"ה
כשחזר אומר אל ארץ
משהובאים אל אר: (3) ד"ה
ואם לאתח וי' הרי נמי ענדה
כ"ל וזכית כחילת נחמק:
(7) ד"ה מחילת דעיבות
שירים באיורו מקומן
כשירים הפנימיים חטאות
הפנימיים:

מוסף דע"י

[illegible]